

แนวปฏิบัติที่ดีในการประกันคุณภาพหลักสูตร
และการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานนิสิตในระดับ
บัณฑิตศึกษาและผลงานทางวิชาการของอาจารย์

คณะทำงานจัดการความรู้
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำนำ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มุ่งพัฒนาองค์กรสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ จึงแต่งตั้งคณะทำงานจัดการความรู้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อดำเนินการขับเคลื่อนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสรุปแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการความรู้ประจำปีให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของคณะ คณะทำงานฯ ได้สรุปองค์ความรู้และกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) มาเป็นแนวปฏิบัติที่ดี การถอดประสบการณ์ครั้งนี้ จึงเป็นการรวบรวมองค์ความรู้ ประสบการณ์ข้อมูลเดิมที่สะสมมารวมกับข้อมูลและประสบการณ์ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมา รวมทั้งการถอดประสบการณ์จากผู้รู้จากภายนอกคณะฯ แล้วทำการสังเคราะห์องค์ความรู้ดังกล่าวมาเป็นแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรในคณะฯ และผู้สนใจทั่วไปได้ใช้ประโยชน์

ในปีการศึกษา ๒๕๕๗ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้จัดการความรู้แนวปฏิบัติที่ดีในการประกันคุณภาพหลักสูตรและการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ เนื้อหาแนวปฏิบัติประกอบไปด้วยแนวปฏิบัติที่ดีในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร สำหรับมหาวิทยาลัย สำหรับผู้บริหาร และผู้ประสานงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา และแนวปฏิบัติที่ดีในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาและผลงานทางวิชาการของอาจารย์

ขอขอบคุณผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร นิสิตและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก ศาสตราจารย์ ดร.เวคิน นพนิตย์ ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี กระจ่างวงศ์ รองศาสตราจารย์สุเทพ สันติวรานนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิดา มีสุข ที่ร่วมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์ สรุปแนวปฏิบัติที่ดีในการประกันคุณภาพหลักสูตร ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานของคณะต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแนวปฏิบัตินี้ จะเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตรและสร้างความเข้มแข็งทางการวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะทำงานจัดการความรู้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยทักษิณ

กรกฎาคม ๒๕๕๘

สารบัญ

หน้า

คำนำ

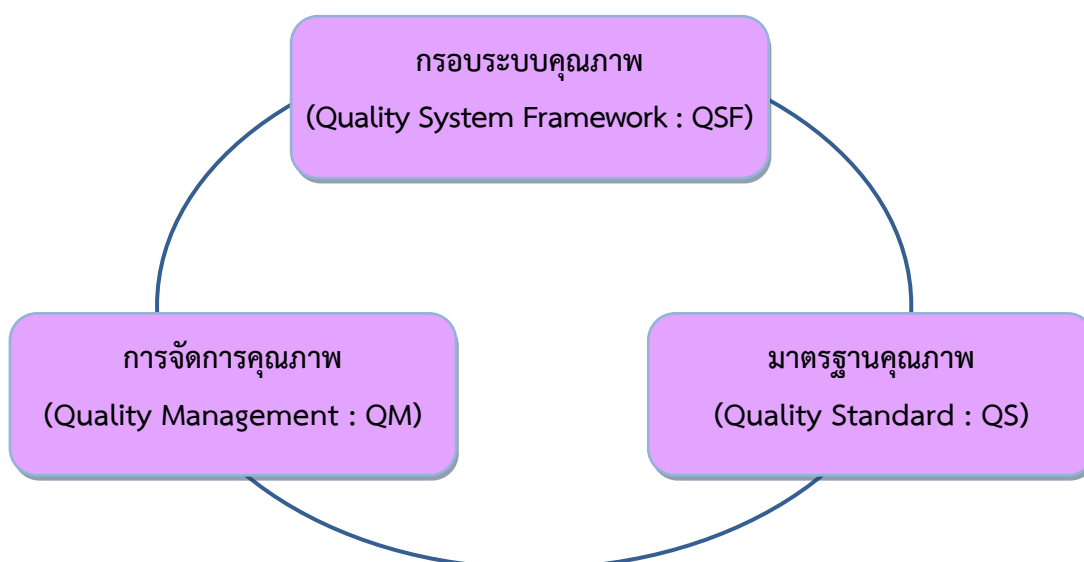
สารบัญ

การประกันคุณภาพของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑
แนวปฏิบัติที่ดีในการประกันคุณภาพหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๒
- แนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร สำหรับมหาวิทยาลัย	๕
- แนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร สำหรับผู้บริหาร	๖
- แนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร สำหรับผู้ประสานงาน ด้านประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร	๖
แนวปฏิบัติที่ดีในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาและผลงานทางวิชาการของอาจารย์	๗
- มาตรฐานการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา และผลงานทางวิชาการของอาจารย์	๗
- ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ	๘
- ลักษณะผลงานทางวิชาการ	๘
- การเชื่อมโยงผลงานทางวิชาการ	๙
- แนวปฏิบัติสำหรับผู้บริหาร	๑๐
- แนวปฏิบัติสำหรับผู้วิจัย	๑๐
- แนวปฏิบัติสำหรับสายสนับสนุนเพื่อสนับสนุนการวิจัย	๑๐
- แนวปฏิบัติสำหรับสายสนับสนุนเพื่อการวิจัยของตนเอง	๑๑

การประกันคุณภาพของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กรอบแนวคิดระบบประกันคุณภาพ

ระบบประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยทักษิณ (TSU - Quality Assurance Framework: TSU - QAF) พัฒนาขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการคุณภาพให้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ กรอบระบบคุณภาพ (Quality System Framework : QSF) มาตรฐานคุณภาพ (Quality Standard : QS) และการจัดการคุณภาพ (Quality Management : QM) ซึ่งทั้ง ๓ ส่วน มีความจำเป็นในการประกันคุณภาพ และมีความเชื่อมโยงกันจะขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ได้ (แผนภาพที่ ๑)

แผนภาพที่ ๑ กรอบแนวคิดระบบประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยทักษิณ (TSU - QAF)

กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์ จึงมีแนวทางการจัดกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check / Study) และการเสนอแนวทางการปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P = เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินในปีการศึกษาที่ผ่านมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนโดยต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมิถุนายน กรณีใช้ระบบเปิด - ปิดภาคการศึกษาแบบเดิม หรือตั้งแต่เดือนสิงหาคม กรณีใช้ระบบเปิด - ปิดภาคการศึกษาตามอาเซียน

D = ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษา คือเดือนที่ ๑ - เดือนที่ ๑๒

ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน – พฤษภาคม ปีถัดไป หรือเดือนสิงหาคม – กรกฎาคม ปีถัดไป)

C/S = ดำเนินการประเมินคุณภาพในระดับหลักสูตร ส่วนงาน และสถาบัน ระหว่างเดือนมิถุนายน – สิงหาคม หรือเดือนสิงหาคม - ตุลาคม ของปีการศึกษาถัดไป

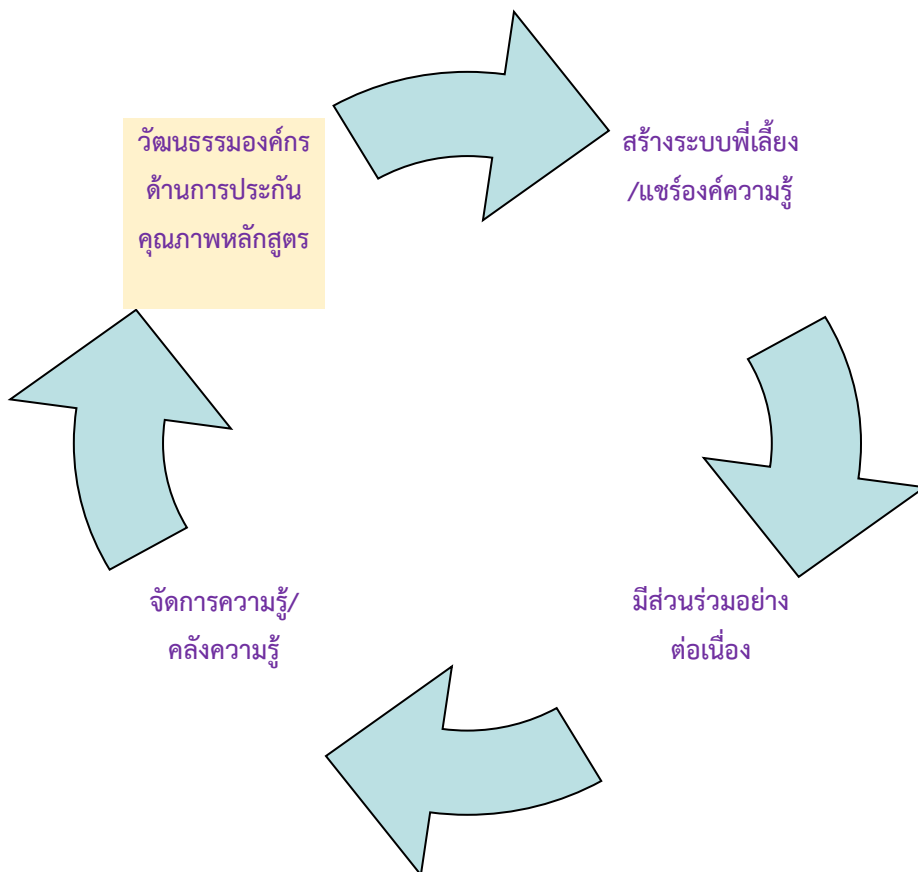
A = วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดยคณะกรรมการบริหาร ระดับหลักสูตร ระดับส่วนงาน และระดับสถาบัน โดยนำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีหรือ งบประมาณพิเศษ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้ดำเนินการขับเคลื่อนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สรุปลงแนวปฏิบัติที่ดี ทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ ผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) มาเป็นแนวปฏิบัติที่ดี การถอดประสบการณ์ครั้งนี้ เป็นการรวบรวมองค์ความรู้ ประสบการณ์ข้อมูลเดิมที่สะสมร่วมกับข้อมูลและประสบการณ์ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมา รวมทั้งการถอดประสบการณ์จากผู้รู้จากภายนอกคณะฯ แล้วทำการสังเคราะห์องค์ความรู้ดังกล่าวมาเป็นแนวปฏิบัติที่ดี ดังนี้

แนวปฏิบัติที่ดีในการประกันคุณภาพหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะทำงานฯ ได้จัดประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้บริหาร คณาจารย์ประจำหลักสูตร ประธานสาขาวิชา ผู้ประสานงานประจำหลักสูตร ผู้รับผิดชอบงานด้านวิชาการของคณะฯ และผู้รู้ ทำให้ได้มาซึ่งแนวปฏิบัติที่ดี การประกันคุณภาพหลักสูตร ดังนี้

๑. ส่งเสริมสนับสนุนให้งานประกันคุณภาพเป็นวัฒนธรรมองค์กร

๒. ดำเนินงานตามวงจรการควบคุมคุณภาพการประกันคุณภาพการศึกษา (PDCA)

๒.๑ มีการวางแผนการดำเนินงาน (Plan)

๒.๑ มีการดำเนินงานตามแผน (Do)

๒.๓ มีการประเมินผล (Check)

๒.๔ นำผลการประเมินมาปรับปรุง (Action)

แนวปฏิบัติการประกันคุณภาพหลักสูตร สำหรับมหาวิทยาลัย

๑. มีคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในทุกปีการศึกษา เพื่อให้บุคลากรได้ศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบคุณภาพใน ระดับหลักสูตร ทั้ง ๖ องค์ประกอบ

๒. มีประกาศมหาวิทยาลัยทักษิณ เรื่อง นโยบายคุณภาพและนโยบายการประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยใช้ระบบการพัฒนาคุณภาพเป็นเครื่องมือในการผลักดันมหาวิทยาลัย ให้มีผลการดำเนินงานตามเป้าหมาย ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรและหน่วยงานมีการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพิ่มศักยภาพด้านการแข่งขันและสร้างความเป็นเลิศให้กับมหาวิทยาลัย

๓. จัดประชุมสร้างความรู้ความเข้าใจ เรื่อง การประกันคุณภาพหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัยให้แก่บุคลากรทุกระดับ สร้างความร่วมมือแบบมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพให้เป็นไปตามแนวทางที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๔. มีคู่มือการจัดเก็บข้อมูลตามตัวบ่งชี้และแบบฟอร์มการจัดเก็บข้อมูลที่มีการกำหนดรายละเอียดของข้อมูลที่จัดเก็บอย่างละเอียด และนำเสนอข้อมูลตามแบบฟอร์มในรายงานการประเมินตนเอง เพื่อความถูกต้องชัดเจน ในการการประเมินตนเอง ทำให้ผู้ประเมินสามารถศึกษาข้อมูลจากรายงานการประเมินตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕. มีการกำกับ/ติดตาม/การรายงานผลการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตร โดยฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพการศึกษาทุก ๓ เดือน

๖. มีการประเมินคุณภาพหลักสูตรประจำปี เพื่อให้หลักสูตรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๗. จัดอบรมการเขียนรายงานการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร เพื่อผู้ประสานงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร รวมทั้งผู้ตรวจประเมินให้มีความเข้าใจตรงกันในการรองรับและตรวจประเมิน

๘. แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตร ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเพื่อมาให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อการพัฒนาต่อไป

๙. มหาวิทยาลัยนำระบบการประเมินคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ (e-SAR System Thaksin University) มาใช้ในการติดตามการรายงานผลการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร

แนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพหลักสูตร สำหรับผู้บริหาร

๑. กำหนดผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ในระดับหลักสูตรอย่างชัดเจน ทำให้การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร เป็นการดำเนินการที่มีส่วนร่วมจากผู้รับผิดชอบโดยตรง

๒. สร้างความรู้ความเข้าใจในการประกันคุณภาพหลักสูตรให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในเรื่ององค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพหลักสูตร ส่งผลให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินการประกันคุณภาพตามแนวทางที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๓. อบรมเชิงปฏิบัติการ การเขียนรายงานการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร ให้แก่อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ประสานงานด้านการประกันคุณภาพหลักสูตร เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีความรู้ความเข้าใจมีทักษะเกี่ยวกับการเขียนรายงานการประเมินตนเอง (Self – Assessment Report : SAR) สร้างความมั่นใจในการเตรียมพร้อมรับการประเมินคุณภาพภายนอกและสร้างวัฒนธรรมองค์กรการประเมินคุณภาพเกิดขึ้น

แนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพหลักสูตร สำหรับผู้ประสานงาน ระดับหลักสูตร

๑. จัดทำแผนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

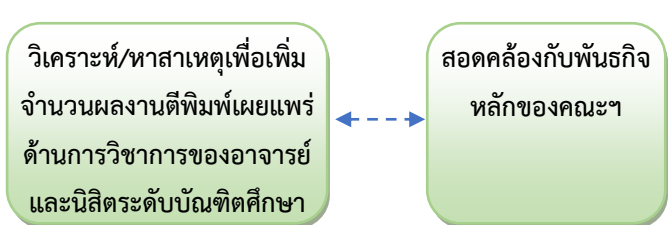

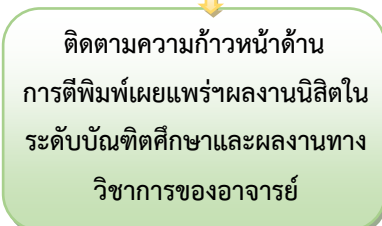
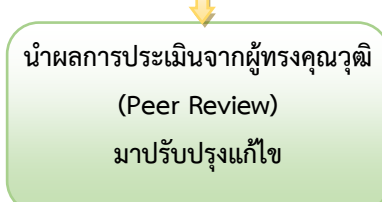
๒. นำวงจรควบคุมคุณภาพการประกันคุณภาพการศึกษา (PDCA) เข้ามาใช้ในงานด้านระบบคุณภาพและการปรับปรุงกลไกการประกันคุณภาพหลักสูตร

๓. พัฒนาตนเอง โดยการเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรผู้ประเมินการประกันคุณภาพหลักสูตร

๒. แนวปฏิบัติที่ดีในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาและผลงานทางวิชาการของอาจารย์

ปีการศึกษา ๒๕๕๗ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประเด็น การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ โดยเชิญ ศาสตราจารย์ ดร. เวคิน นพินิตย์ มาถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาและอาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยอาศัยวงจรควบคุมคุณภาพ (PDCA) ในการกำกับให้เป็นไปตามมาตรฐานดังนี้

มาตรฐานการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา และผลงานทางวิชาการของอาจารย์

ขั้นตอน	กิจกรรม	ผลที่ได้
PLAN		ทราบผลการดำเนินงานปีที่ผ่านมาและทราบแนวโน้มผลงานการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีต่อไป ทั้งนี้เพื่อตอบสนองพันธกิจหลักของคณะฯ
DO		มีองค์ความรู้ด้านการตีพิมพ์เผยแพร่ของนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาและผลงานทางวิชาการของอาจารย์
CHECK		มีผลงานการตีพิมพ์เผยแพร่ของนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาและผลงานทางวิชาการของอาจารย์
Action		ผลงานการตีพิมพ์เผยแพร่ของนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ ผ่านมาตรฐานที่สกอ.กำหนด

ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ

- ๑. ถูกต้องครบถ้วน
- ๒. ทันสมัย ทันกาล
- ๓. ได้มาตรฐาน
- ๔. คนอ่านรู้เรื่อง

ผลงานทางวิชาการมี ๖ ชนิด

- ๑. เอกสารประกอบการสอน
- ๒. เอกสารทางวิชาการ
- ๓. บทความวิชาการ (บทความปริทัศน์ (Review Article)) *
- ๔. รายงาน (ผลงาน) วิจัย (Research Article) *
- ๕. หนังสือวิชาการ (Book)
- ๖. ตำรา (Text Book) อื่นๆ

* ตีพิมพ์ เผยแพร่ ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพ

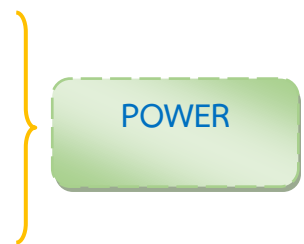
ลักษณะผลงานทางวิชาการ

- ๑. เอกสารประกอบการสอน หรืออุปกรณ์ประกอบวิชาใด วิชาหนึ่ง ประกอบด้วยแผนการสอน หัวข้อบรรยาย (มีรายละเอียด) อาจมีอ้างอิง ภาพ แผนภูมิ
- ๒. เอกสารคำสอน คือ เอกสารคำบรรยาย/อุปกรณ์เนื้อหาสาระสมบูรณ์กว่าข้อ ๑ เป็นรูปเล่ม
- ๓. บทความวิชาการ คือ เอกสารเรียบเรียงจากผลงานวิชาการของตนเองและผู้อื่น วิเคราะห์ วิจาร์ณ เสนอความคิดใหม่ ตีพิมพ์ เผยแพร่ *
- ๔. ผลงานวิจัย คือ ผลงานการค้นคว้าอย่างมีระบบ ตามรูปแบบสากลและตีพิมพ์เผยแพร่ *
- ๕. หนังสือ คือ เอกสารที่ผ่านการเรียบเรียงอย่างมีระบบแบ่งหมวดหมู่เนื้อหาชัดเจน เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ (กิ่งวิชาการ-วิชาการ)
- ๖. ตำรา คือ เอกสารที่ใช้ในการเรียนวิชา (เฉพาะ) เรียบเรียงอย่างมีระบบ มี คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง สรุป อ้างอิงที่ครบถ้วนทันสมัย มีตรรกะ ละเอียด ลึกซึ้ง สมบูรณ์ในแต่ละบท มีรูปเล่ม
- ๗. ลักษณะอื่นๆ คือ ผลงานที่ไม่ใช่ ๑-๖ เช่น สิ่งประดิษฐ์ วิทยุทัศน์ ภาพยนตร์ คู่มือฝึก ฯลฯ

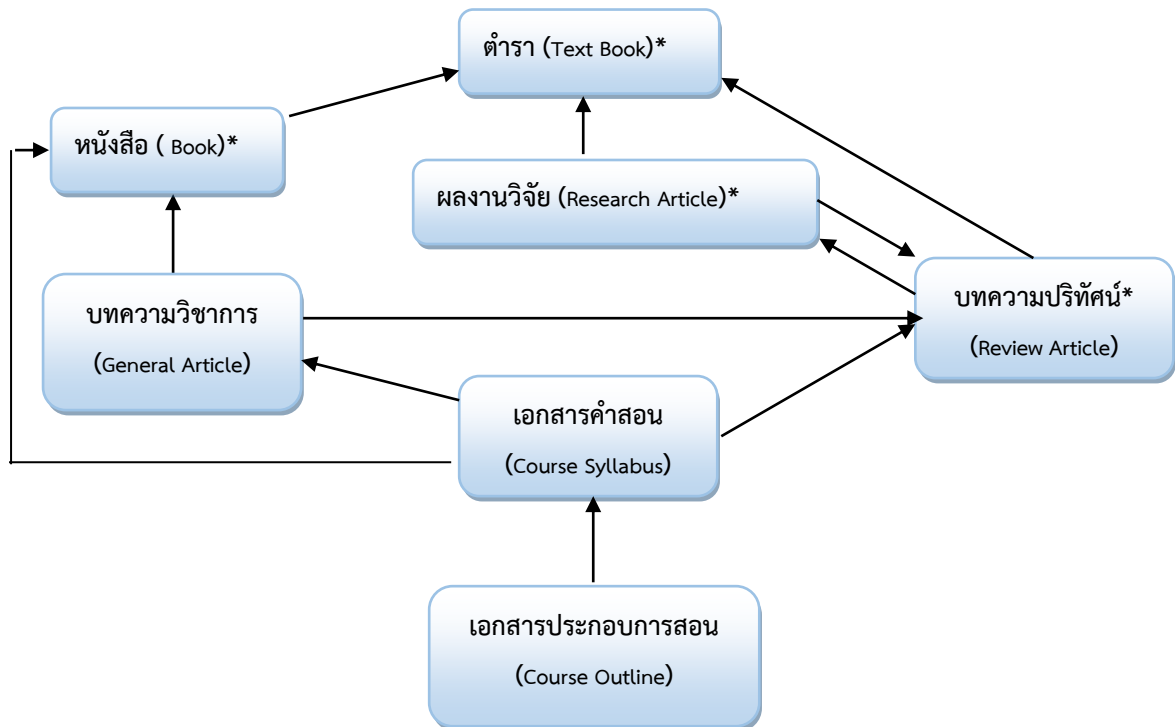
* ตีพิมพ์เผยแพร่ ในวารสารสิ่งพิมพ์ปฐมภูมิ (Journal)

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement) คือ การประกาศเกียรติคุณผู้ที่ทำประโยชน์ให้ เขียนเชิงวิชาการเท่านั้น
การเขียนบทความ กำหนดประเด็นในการเขียนได้ดังนี้

- ๑. Planning (การวางแผน)
- ๒. Outline (กำหนดประเด็นย่อย)
- ๓. Writing (การเขียน)
- ๔. Editing (การแก้ไข)
- ๕. Re-Writing (การเขียนซ้ำ/การเขียนใหม่/ทบทวน)

การเชื่อมโยงของผลงานวิชาการ

* ตีพิมพ์เผยแพร่ (Publish)

โครงสร้างการเขียน

๑. ส่วนนำ

- ชื่อเรื่อง (Title)
- ผู้นิพนธ์และสังกัด (Author + By line & Affiliation)
- เรื่องย่อ (Summary : สารสังเขปสำคัญ) หรือบทคัดย่อ (Abstract) : ต้องเขียนตัวรายงานให้เสร็จก่อน
- คำสำคัญ (Keywords) ควร มี ๓-๕ คำ

๒. ส่วนเนื้อ (Text/Body)

๓. ส่วนอ้างอิง (Bibliography/Literature Cited) ต้องทันสมัยและชัดเจน มี ๒ แบบ คือ แบบ Vancouver และ APA

-Bibliography : บทบรรณานุกรมหรือเอกสารอ้างอิง (References)

-Literature Cited : วรรณกรรมที่นำมากล่าวอ้าง

แนวปฏิบัติที่ดีสำหรับผู้บริหาร

๑. กำหนดนโยบายการพัฒนางานวิจัยในแผนพัฒนาคณะ โดยให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำ นโยบายที่มีความสอดคล้องในระดับมหาวิทยาลัย คณะ และสาขาวิชา และมีการกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดในการพัฒนางานวิจัยที่ชัดเจน
๒. จัดกิจกรรมหรือโครงการพัฒนาศักยภาพของอาจารย์โดยการให้บุคลากรเข้าร่วมประชุม ฝึกอบรมทักษะเกี่ยวกับการวิจัยโดยการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย
๓. ดำเนินการร่วมกับสาขาวิชาในการจัดทำมาตรการส่งเสริมให้บุคลากรในสาขาลิตงานวิจัย เช่น การกำหนดจำนวนชิ้นงานวิจัยขั้นต่ำของแต่ละสาขาวิชาต่อปี
๔. ควรสร้างแรงจูงใจในการทำวิจัย โดยการให้รางวัลและการเชิดชูเกียรติให้แก่นักวิจัยที่มีผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ
๕. ควรให้แนวทางในกำหนดโจทย์วิจัย โดยกำหนดหัวข้อวิจัยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของคณะ
๖. ควรกำหนดการวิจัยเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการประเมินผลการปฏิบัติงาน
๗. ควรกำหนดแนวปฏิบัติ/หลักเกณฑ์ในการอนุญาตบุคลากรลาเพื่อทำงานวิจัย และกำหนดสัดส่วนภาระงานขั้นต่ำที่เหมาะสม เช่น กำหนดภาระงานทดแทนระหว่างภาระงานสอนกับภาระงานวิจัย

แนวปฏิบัติที่ดีสำหรับผู้วิจัย

๑. มีการจัดสรรเวลาให้เพียงพอ ผู้วิจัยจะต้องมีความตระหนักและจัดสรรเวลาให้เหมาะสม อุทิศตนในการทำงานวิจัย เช่น นักวิจัยกำหนดแผนการทำงานให้กับตนเอง และทำให้ได้ตามแผนที่วางไว้ ต้องมุ่งมั่นและไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการทำวิจัย
๒. เข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการทำวิจัย เช่น โครงการอบรมให้ความรู้ด้านการทำวิจัยให้แก่บุคลากรของคณะ หรือเข้าร่วมกิจกรรมที่สาขาวิชาจัดขึ้น
๓. ควรมีการรวมกลุ่มจัดตั้งระบบพี่เลี้ยงหรือที่ปรึกษาด้านการวิจัยให้แก่ นักวิจัยหน้าใหม่ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้นักวิจัยมีส่วนร่วมในการเป็นพี่เลี้ยงหรือที่ปรึกษาให้แก่ นักวิจัยหน้าใหม่
๔. ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลที่ได้รับจากการวิจัยและการนำองค์ความรู้ไปต่อยอด ด้วยการเข้าร่วมเสนอผลงานวิจัยในเวทีต่าง ๆ
๕. ควรผลิตงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในเชิงวิชาการ เช่น การเพิ่มองค์ความรู้เพื่อไปพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชา หรือเขียนเอกสารตำรา

แนวปฏิบัติที่ดีสำหรับสายสนับสนุน เพื่อสนับสนุนการวิจัย

๑. มีการจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยของสาขาวิชาและฐานข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยสถาบัน
๒. จัดทำแบบฟอร์มสำรวจติดตามหัวข้องานวิจัยของอาจารย์แต่ละหลักสูตรว่ามีประเด็นงานวิจัยเกี่ยวข้องครอบคลุมเกณฑ์การประเมินการประกันคุณภาพของหลักสูตรหรือไม่ เพื่อแจ้งต่อผู้บริหารในการตัดสินใจต่อไป
๓. ช่วยตรวจสอบข้อมูลงานวิจัยของอาจารย์ในคณะฯ ให้เป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพฯ เพื่อให้ผ่านเกณฑ์การประกันคุณภาพหลักสูตร

แนวปฏิบัติที่ดีสำหรับสายสนับสนุนเพื่อการวิจัยของตนเอง

๑. งานวิจัยเป็นองค์ความรู้ในการพัฒนาองค์กร เช่น งานการเงิน การพัสดุ การบริหารงานบุคคล สายสนับสนุนสามารถนำความรู้จากงานที่ทำสู่งานวิจัยได้ (Routine To Research) สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาองค์กรได้จริง
๒. จัดแบ่งเวลาการทำงานต่อการผลิตงานวิจัยในสัดส่วน ๘๐ : ๒๐ เพื่อให้สายสนับสนุนสามารถผลิตงานวิจัยได้